

РЕШЕНИЕ

№ 7477

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **8864** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Й., оспорва Ревизионен акт № Р 22002219000593-091-001/ 31.03.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП С., поправен с РАПРА № П-22221420086833-003-001/ 19.05.2020г., потвърден с Решение № 1154/ 27.07.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който е доначислен данък върху добавената стойност за м.01.2018г. в размер на 212500 лв. заедно със закъснителни лихви, възлизащи на 45809,22 лв.

Въведени са оплаквания, че ревизионното производство е формално проведено, органите по приходите не са направили конкретен анализ на изследваните доставки; игнорирани са събраните доказателства; липсват предпоставките за приложимост на особения ред по чл.122 ДОПК.

Поддържа се, че във връзка с фактурите за аванси, издадени от [фирма] към G. brokerage services е представено споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване от 20.09.2017г., сключено между ревизираното лице /РЛ/ и G. investment group L., по силата на което доставчикът продава оборудването само на трети страни извън ЕС, а цените са при условията на доставка А., Е.. Според споразумението възложителят G. investment group L. може да извършва плащания по него от сметка на трети страни, в случая G. brokerage services. За получените аванси са издадени фактури на G. brokerage services. След развалянето на договора с G. investment group L. и подписване на споразумението от 4.03.2019г. именно сметката на G. brokerage services е посочена от G. investment group L. като такава, по която РЛ да върне

получените суми. Получените аванси от името на G. investment group L. от сметката на G. brokerage services са осчетоводени и декларирани в съответните справки-декларации като аванси по споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване от 20.09.2017г.

Жалбоподателят се позовава на Решение № 54/ 13.01.2020г. на органа по чл.152, ал.2 ДОПК за частична отмяна на РА относно издадени фактури за авансови плащания от Х. Е. Е..

Искането до съда е за отмяна на акта. Не се претендират разноски.

Ответникът, директорът на дирекция „ОДОП“ С., чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата, препращайки към мотивите на Решение № 1154/ 27.07.2020г. и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

С Решение № 137/ 23.01.2019г. на директора на дирекция ОДОП С. е отменен издаденият спрямо [фирма] РА № Р-22221418000626-091-001/ 17.10.2018г. като постановен при неизяснена фактическа обстановка и непълнота на доказателствата и преписката е върната на възложилия ревизията орган за провеждане на повторна такава, при която да се съберат доказателства за вида на стоките, за чиято доставка до трета страна са направени авансови плащания през м.01.2018г., параметрите на сделката, договорената цена и срок на изпълнение, начин на транспорт; да се изискат всички спорни фактури, писмени обяснения и доказателства от контрагента по доставките, респ. пълномощника А. П.; да се приобщи търговска и счетоводна документация от ревизираното лице /РЛ/.

Сега оспорваният Ревизионен акт (РА) № Р 22002219000593-091-001/ 31.03.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С. е резултат от повторната ревизия с обхват ЗДДС за периода м.01.2018г., възложена със ЗВР № Р-22002219000593-020-001 от 29.01.2019г., връчена по електронен път на 11.02.2019г., издадена от Руска Б., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /т.І.17 от Заповед № РД 01 803 от 07.06.2017г. на териториалния директор/, спрямо [фирма]. Със заповедта е определен 2-месечен срок за приключване на ревизията. Със Заповед № Р 22002219000593-023-001/ 29.03.2019г. производството е спряно до 10.05.2019г., когато е възобновено /л.19/ до 23.05.2019г. Със Заповед № Р 22002219000593-023-002/ 10.05.2019г. отново е спряно до 28.06.2019г., със заповед от 01.07.2019г. е възобновено до 15.07.2019г. Със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002219000593-020-002/ 8.07.2019г., издадена от възложилия ревизията орган, срокът на ревизията е продължен до 13.08.2019г., а по силата на ЗИЗВР № Р 22002219000593-020-003/ 13.08.2019г. за нейна крайна дата е определена 13.09.2019г. Ревизионен доклад (РД) № Р-22002219000593-092-001/ 4.10.2019г. съдържа констатации и предложение за установяване на задължения в следния смисъл:

От [фирма] със занятие търговия на едро с ядки и разносна търговия, доставка и реализация на жп релси, бетонови траверси и каменни плочи, осъществявано чрез складови помещения в [населено място], през данъчен период м.01.2018г. са издадени 9 фактури за получени авансови плащания от G. brokerage services, регистрирано в САЩ, в общ размер на 1 275 000 лв. след постъпване на сумите по банковата му сметка. Фактурите са отразени в дневника за продажби и в справката-декларация по ЗДДС за периода като доставки по Глава трета от ЗДДС, които по силата на чл.28 ЗДДС са облагаеми с нулева ставка. От банковите извлечения по сметката на РЛ в [фирма] е видно, че сумите са наредени от сметка в [фирма] с титуляр цитираното

американско дружество.

Управителят на [фирма] пояснил писмено /на 19.07.2019г. – л.159/, че фактурите се отнасят за споразумение за доставка, сключено на 20.09.2017г. между възложителя G. investment group L., регистрирано в САЩ, и РЛ, изпълнител, за доставка на оборудване по пет позиции /бизнес телефонни системи; лицензи за комуникационен сървър; процесорни и интерфейсни платки; телефони; друго офисно и комуникационно оборудване, резервни части и аксесоари/.

Предвидено е в споразумението /л.160-164/, че изпълнителят поема задължението да доставя телекомуникационно оборудване по 5 позиции за сума, по-голяма от 1 000 000 евро годишно съгласно писмено искане и техническа спецификация към заявката, както и че възложителят продава оборудването само на трети страни извън ЕС.

Чл.14, ал.2 от споразумението гласи, че възложителят може да извършва плащания по него от сметки на трети страни, които изпълнителят следва да зачете.

Към споразумението са приложени поръчка за доставка 001/ 8.11.2017г. № 002/ 14.11.2017г. № 003/ 1.12.2017г. до [фирма] и оферти от 23.11.2017г. и от 12.12.2017г.

Между страните по споразумението от 20.09.2017г. е сключено такова с дата 4.03.2019г. /л.154-155/, с което, поради различия в качествените и производствени характеристики на оборудването, предмет на договора, същият се прекратява по взаимно съгласие. Платените от G. investment group L. суми, представляващи аванс по договора в размер на 778 697,54 евро /или левовата им равностойност 1 523 000 лв./, следва да бъдат възстановени от изпълнителя на възложителя в срок от 6 месеца от подписване на споразумението по банкова сметка с титуляр G. brokerage services.

Ревизиращите констатират, че от платените на РЛ авансово 1523 000 лв. /включително през м.02.2018г., извън ревизирия период/ на G. brokerage services са възстановени 32 000 лв., от които 7 000 лв. от банковата сметка на РЛ. Останалата сума – 25 000 лв. е предмет на споразумение за прихващане от 15.03.2019г. между [фирма] и [фирма], по силата на което преводът на 15.03.2019г. от първото дружество към G. brokerage services следва да се счита платен от ревизирия търговец. Издадени са две кредитни известия от 25.03.2019г. и от 2.04.2019г. за възстановяване на цит. американско дружество за 32 000 лв.

Не са ангажирани доказателства за връщане на цялата дължима сума на G. brokerage services от [фирма] до м.10.2019г.

В рамките на предходната ревизия от БАКБ АД е получена информация, че титуляр на банкова сметка [банкова сметка] е G. brokerage services, а с нея има право да се разпорежда А. П., от когото е изискано да представи хронология на движението по сметката за м.12.2017г. и м.01.2018г., но това не е сторено въпреки че е поискан достатъчен срок.

Проверката в информационния масив на НАП показала, че А. П. е регистриран като едноличен търговец с дейност продажба на тиквени семена, слънчоглед и други селскостопански продукти, посреднически и консултантски услуги. Адресът за кореспонденция съвпада с този на РЛ, последното и едноличният търговец декларират получени и извършени доставки към едни и същи контрагенти.

При горните данни ревизиращите заключили, че е осъществена хипотезата на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК – налице са данни за укрити приходи в размера, получен от G. brokerage services. На РЛ е връчено уведомление по чл.124 ДОПК, че основата за облагане с ДДС за период м.01.2018г. ще бъде определена по реда на чл.122 и сл. ДОПК. Предоставен е срок на дружеството за становище и доказателства, но такива

не са ангажирани.

Анализирани са видът и характерът на фактически осъществяваната дейност – дистрибуция на пакетирани стоки, тестени и захарни изделия; платените публични вземания – по данни от ПП СУП лицето е със задължения по ЗДДС и осигурителни вноски; движението по банковите сметки – представени са банкови извлечения, от които е видно, че по банков път е получена сумата 1 275 000 лв., като не са представени доказателства за основанието за получаване на сумата; същия ден същата е преведена на [фирма] по фактури, по които липсват доставки по чл.6 ЗДДС; РЛ осъществява дейността си в магазин за облекло в жк Л., [улица] – търговски обект на оживена част от населеното място със слабо изразена конкуренция.

При тези констатации ревизията е проведена по особения ред – чл.122 ДОПК при установеност на предпоставките по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК – данни за укрити приходи и/или декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на РЛ не съответстват на имущественото и финансовото му състояние през ревизирия период. Прието е, че жалбоподателят не е организирал и водил текущо и аналитично счетоводно отчитане в съответствие със ЗСч и счетоводните стандарти. Нарушени са принципите на текущо начисляване, предпазливост, съпоставимост между приходи и разходи и предимство на съдържанието пред формата.

С оглед анализа на обстоятелствата по чл.122, ал.2 ДОПК вр. чл.122, ал.4 е определена данъчна основа за облагане с ДДС за периода 01.01.2018г. – 31.01.2018г. като е приложена 20% ставка на данъка на основание чл.66, ал.1 ЗДДС при извод, че извършените плащания по банковата сметка на РЛ представляват плащания във връзка с реализирани приходи от продажби, които не са декларирани от търговеца. С РА по реда на чл.122 ДОПК е формирана нова данъчна основа за облагане с ДДС, като към декларираните облагаеми доставки за м.01.2018г. в размер на 398201,65 лв. са прибавени недеklarирани от дружеството в определения от органите по приходите размер 1062500 лв. Относно размера на данъчния кредит за периода при изследване на получените от дружеството доставки е направен извод, че декларираният от дружеството размер следва да се кредитира и е взет предвид при формиране на резултата за периода. Определено е допълнително задължение за ДДС за данъчен период м.01.2018г. в размер на 212500 лв. и са начислени лихви за невнасянето му в срок.

Срещу констатациите и изводите по РД са подадени възражения, според които не са налице основанията по чл.122, т.2 и т.4 ДОПК при изрична констатация в доклада, че дружеството води своето счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с НСФОМСП, избрало е и прилага счетоводна политика съгласно изискванията на българското търговско и счетоводно законодателство, прилага двустранно счетоводно записване, отчетността по ЗДДС се води по реда на ЗДДС и ППЗДДС, справките-декларации по чл.125, ал.1 ЗДДС се попълват и подават в срок, а отчетните регистри съдържат нужните реквизити. Не става ясно какви приходи или доходи е укрило РЛ, кой е техният платец, кой е получателът, на какво основание са получени приходите и какъв е техният размер. Дружеството е отговорило на всички искания на НАП, представило е в цялост всички изискани документи и дори касаещи периоди извън ревизирия. Възраженията съдържат позоваване и на Решение №54/13.01.2020г. на директора на дирекция ОДОП С. за частична отмяна на фактури за авансови плащания от Х. Е. Е.. Подчертава се, че са предоставени всички книжа,

касаещи споразумението от 20.09.2017г., сключено между G. I. G. L. и РЛ.

Издателите на РА приели, че възражението е неоснователно, а от РЛ са укрити приходи чрез нерегистриране на извършените продажби /неотчитане на реалния размер на реализираните продажби на стоки/, което означава, че е налице особен случай, препятстващ облагането да се извърши по общия ред, предвиден в ЗДДС и ЗКПО и данъчната основа следва да се определи по чл.122, ал.2 ДОПК. Плащанията по банковата сметка на дружеството представляват такива във връзка с реализирани приходи от продажби, които не са декларирани от РЛ. За определяне характера на доставките се има предвид видът на осъществяваната от лицето дейност и се приема, че всички недеklarирани доставки са с място на изпълнение на територията на страната и по своята същност са облагаеми съгласно чл.12 ЗДДС и е начислен ДДС в размер на 212500 лв. по чл.86, ал.2 вр. чл.67, ал.2 ЗДДС.

Връчаният на адресата си на 15.05.2020г. РА е своевременно, на 20.05.2020г. оспорен пред органа по чл.152, ал.2 ДОПК, който го потвърдил с Решение № 1154/27.07.2020г., аргументирайки се, че не са представени еднозначни конкретни обяснения и доказателства за възникнали търговски взаимоотношения с посоченото в процесните фактури дружество, както и такива с G. I. group, САЩ. Не са представени и доказателства за върнати суми на G. brokerage services, САЩ или на G. I. group от страна на РЛ с изключение на 32000 лв. до м.10.2019г. въпреки твърдяното прекратяване на договорните отношения и задължението за възстановяване на сумата в срок от 6 месеца, считано от 4.03.2019г. Това е пречка да се потвърди позицията на жалбоподателя, че получените по банковата му сметка суми следва да се третират като авансово плащане за бъдеща доставка на стоки до трета страна /износ/, за която да бъде приложена нулева ставка на данъка. Непредставянето на изрично изискваните от органите по приходите конкретни доказателства във връзка с търговските отношения с вписаното във фактурите като клиент G. brokerage services, а вместо това представяне на нови, но недостатъчно конкретни и пълни доказателства за търговски взаимоотношения с друго дружество G. I. group мотивирала ответника да заключи, че основанието на превода на спорната сума не е поддържаното от [фирма] авансово плащане за бъдеща доставка на стоки. Прието е, че доказателствената тежест да установи наличие на съществуващо правоотношение, в рамките на което реално са се разменили насрещни престации, както и връзката между полученото и възнаграждението, и най-вече основанието за прилагане на нулева ставка на данъка, е на ревизирия търговец. Въпреки поддържаното прекратяване на договорните отношения и задължението за възстановяване на преведените на РЛ суми в срок от 6 месеца, доколкото получените пари не са върнати и с оглед търговския характер на осъществяваната от жалбоподателя дейност, чиято естествена цел е генериране на приходи и печалба, се обуславя извод за наличие на данни за неточно и непълно отчетени приходи, свързани с икономическата дейност на [фирма], при което хипотезата на чл.122, ал.1, т.2 ДОПК за преминаване към облагане по особения ред е приложима. Прието е наред с това, че ревизиращите правилно са определили размера на укрития приход, който не е намален със сумата 32000 лв., за която има данни, че е преведена по банков път обратно, тъй като липсват кредитни известия, че тази сума е във връзка с твърденията за прекратяване на договора.

В съдебната фаза на установителното ревизионно производство жалбоподателят се позовава на Решение № 54/ 13.01.2020г. на ответника, с което издаденият спрямо [фирма] РА № P-22221418005959-091-001/ 17.09.2019г. е отменен в частта, с която е

отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 107600 лв. за данъчни периоди м.02.2018г. и м.03.2018г. по 9 фактури, издадени от [фирма] с предмет „аванс“. Други доказателства не са ангажирани.

При тази фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, засегнато от РА, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено оспорване по административен ред съобразно чл.156, ал.2 ДОПК.

Р. акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК, налице са доказателства за притежаваните квалифицирани електронни подписи. Спазена е писмената форма с реквизитите по чл.120, ал.1, т.1 – 8 от ДОПК.

По отношение спазването на процесуалните правила: за започване, извършване и приключване на ревизионното производство РЛ е уведомявано, за съответните процесуални действия и издавани актове също. Не се констатира допуснати нарушения на процесуалните правила при събиране на доказателствата.

Константна е съдебната практика, че при производството по оспорване на ревизионен акт, издаден по особения ред по чл. 122 и сл. от ДОПК, съдът е обвързан от фактическите констатации в акта само когато той е формално и процесуално законосъобразен /т. е. самите фактически констатации почиват на редовно сърбани доказателства, които ги обосновават/, и когато основанието, послужило за определяне на основата по аналог е установено безспорно от приходната администрация – аргумент от чл. 124, ал. 2 предл. второ от ДОПК.

Липсата на предпоставки за извършването на ревизия по този ред обуславя и липсата на презумптивна доказателствена сила на констатациите, отразени в оспорения акт, респ. липсата на доказателства от които да се извеждат фактите, послужили за тези констатации, също обуславя невъзможността РА да се ползва с придадената му доказателствена сила.

От органите по приходите се твърди наличието на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК.

Обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК е обосновано с установеното в хода на ревизията, че банковата сметка на ревизирувания търговец през м.01.2018г. е постъпила сумата 1275 000 лв. аванс по споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване, сключен между [фирма] и G. I. group на 20.09.2017г. Сумата е преведена от банкова сметка с титуляр G. brokerage services – съобразно предвидената в съглашението възможност. Органите по приходите приемат, че тази сума представлява укрита приходи. Анализирани са видът и характерът на фактически осъществяваната дейност – дистрибуция на пакетирани храни; публичните задължения /наличие на непогасени такива за ДДС и осигурителни вноски/; липсата на доказателства за основанието за получаване на сумата 1275 000 лв., която същия ден е преведена на Х. Е. Е. по фактури, по които липсват доставки по чл.6 ЗДДС; осъществяване на дейност от РЛ в магазин за облекло в жк Л..

Тези констатации на ревизиращите не намират подкрепа в данните по преписката първо, защото е установено, че дружеството осъществява дейността си в два обекта в [населено място], ползвани по договори с [фирма], а не в магазин за облекло в[жк]; второ, защото тезата за липса на реални доставки по фактурите, издадени от [фирма] се опровергава от

отмяната на издаден спрямо РЛ ревизионен акт, с който е отказано право на ДК по фактури, издадени от Х. Е. Е., с Решение № 54/ 13.01.2020г. на ответника; трето, защото е посочено основанието за получаване на преведените суми като аванси по споразумение за доставка на телекомуникационно оборудване. Така заключението за укрити приходи почива само на осъществяването от РЛ занятие търговия с ядки и пакетирани храни и получаването по банков път на сумата 1 275 000 лв.

Не намира опора в данните по преписката е тезата на ответника, че в рамките на установителното производство /първоначална, настояща ревизия/ дружеството поддържа непоследователна позиция по отношение на споразумението за доставка на телекомуникационно оборудване. Видно от съобразителната част на РД № Р-22221418000626-092-001/ 19.07.2018г. /стр.15, л.374/ от [фирма] е представено споразумението за доставка за телекомуникационно оборудване, сключено с G. I. group във връзка с последващата реализация на стоките по фактурите с издател [фирма].

Второто основание за преминаване към особения ред за определяне на задължение по ЗДДС за м.01.2018г. е това по чл.122, ал.1 т.4 ДОПК и то не е обвързано от органите по приходите с конкретна констатация за начина на осчетоводяване на сумата. Налице е и е представена счетоводна отчетност от РЛ, още повече, че не всяко нарушение на изискванията на ЗСч /такова не се и сочи/ може да бъде субсумирано в цитираната хипотеза. Тезата, че жалбоподателят не е организиран и водил текущо и аналитично счетоводно отчитане в съответствие със ЗСч. и счетоводните стандарти и за нарушаване на 4 принципа на счетоводството не е подкрепена с такава за дължимо поведение.

Недоказването на основанието за преминаване на облагането по аналог не обуславя извод за незаконосъобразност на ревизионния акт, а само до променена доказателствена тежест за констатациите в него.

Укритите приходи от продажби, представляващи основание по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред на чл.122-124 ДОПК са и юридическият факт в основата на конструкцията на администрацията за наличие на доставки като обект но облагане с ДДС, за които данъкът не е начислен от ДЗЛ /реш. по адм. дело № 12521/ 2019г. на ВАС и мн. др./

Разпоредбите, установяващи задължение за начисляване на ДДС и изискуемост на данъка - чл.86 във връзка с чл.25 и чл.6 и чл.9 от ЗДДС, свързват задължението за начисляване и изискуемостта на данъка с настъпване на данъчно събитие, което е прехвърляне на собственост или завършване на услуга.

Данъчно събитие не може да се презюмира. В тежест на органите по приходите е да докажат наличието на данъчно събитие. Начисляването на ДДС в конкретен период върху общата стойност на получени аванси е допустимо да бъде извършено само в случай на установяване на липса или на продажба на стоки/услуги. В случая не е установено получаване и заприходяване на стоки, за да има липса при инвентаризацията, нито се установяват данни за последваща продажба на стоки/услуги. Определената данъчна основа за начисляване на ДДС почива единствено на обстоятелството, че липсват доказателства да е върнат полученият от

[фирма] през м.01.2018г. и м.02.2018г. аванс по споразумението за доставка на телекомуникационно оборудване въпреки уговорения в споразумението от 4.03.2019г. шестмесечен срок, изтичащ в рамките на висящото ревизионно производство и се предполага, че това са недеklarирани продажби. Приетият за получен приход от авансовите вноски не е обвързан с конкретни стоки към конкретни лица контрагенти на ревизираното лице на конкретна цена, като облагаема доставка, която да не е декларирана. Съдът намира, че е налице необосновано с доказателства предполагане на данъчно събитие и данъчна основа за облагане с ДДС, като особения ред е бланкетно приложен, освен че не са доказани предпоставки за прилагането му.

Изводите на ревизиращите органи са незаконосъобразни и защото по принцип наличието на плащане не е само по себе си основание и коректна данъчна основа за начисляване на ДДС. В случая органът по приходите е начислил ставката на косвения данък върху данъчна основа, за която не е установил, че представлява стойност на престация по конкретна облагаема доставка. Определянето на данъчната основа не е обосновано от ревизиращите органи нито като основание – за кои конкретни доставки става въпрос (такива не се идентифицирани) и дали и защо приема, че размерът на престацията е точно този. Такава презумпция не е налице и при облагане по реда на чл.122 от ДОПК, доколкото не освобождава ревизиращите органи от задължението им да установят обекта на облагане в контекста на ЗДДС. Доказателствената тежест за установяване на правнозначимите за облагането с ДДС доказателствени факти, че ревизираното лице е извършило облагаеми доставки на стоки или услуги по смисъла на чл. 6 и 9 от ЗДДС, с място на изпълнение на територията на страната или доставки, облагаеми с нулева ставка (чл.12 от ЗДДС), като е прехвърлило собственост върху вещь или е изпълнило услуга е за органа по приходите, а не за ревизираното лице. Едва при такова доказване на предпоставка по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК с доказателства по делото за укрити приходи би се стигнало до презумпцията по чл.124, ал.2 от ДОПК. Не се доказват констатациите на ревизиращите органи за наличие на укрити приходи, които да са получени от извършени в изброените в РА данъчни периоди облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС на стоки и при цената, посочена от органите по приходите. Наличието на недеklarирани продажби е едно предположение, което не почива на конкретизация за извършена облагаема дейност.

Горното мотивира съда да намери допълнителното начисляване на ДДС за данъчен период м.01.2018г. и лихви за незаконосъобразно и да отмени РА без да присъжда разноски, каквито не са поискани от РЛ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София град, I-во отделение, 15-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р 22002219000593-091-001/ 31.03.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП С., поправен с РАПРА № П-22221420086833-003-001/ 19.05.2020г., потвърден с Решение № 1154/ 27.07.2020г. на директора на дирекция "ОДОП" С., с който е

доначислен данък върху добавената стойност за м.01.2018г. в размер на 212500 лв. заедно със закъснителни лихви, възлизащи на 45809,22 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: